

Pau Ricomà. Candidat a alcalde de Tarragona

“El canvi que vol la gent a Tarragona és possible”

El PSOE castiga JxCat sense grup propi al Congrés

La mesa del Congrés actua abans de saber l'abast de la suspensió dels diputats independentistes catalans

Racó d'en *Margarit*

Nou telèfon
93 790 61 01
Passeig Calleo, 15 - Platja Mataró

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIVENDRES • 31 de maig del 2019. Any XLIV. Núm. 15014 - AVUI / Any XLI. Núm. 13884 - EL PUNT

Ridícul europeu

CAP • El Parlament Europeu revoca ara les credencials a tots els eurodiputats espanyols

PRESSIONS • Tajani intenta tapar així la incongruència de no haver admès Puigdemont i Comín

CARTES • Puigdemont envia escrits de protesta pel tracte discriminatori rebut

Una dona i el seu fill provant de passar, ahir, el mur fronterer amb els Estats Units a la ciutat mexicana de Ciudad Juárez ■ EFE

Crisi a la frontera dels EUA

Catàstrofe humanitària per l'arribada de milers de centreamericans

El govern exigeix la fi del control financer

El veu com un abús de poder de l'Estat

Les llums i ombres d'Elton John, a 'Rocketman'

www.pallarsjussa.net

www.viujusta.cat

EL PUNT AVUI
Demà, a partir de les 11.00 h

T'has perdut el judici de l'1-0? El cap de setmana te'l repetim. Demà, a partir de les 11.00 h

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep M. Fonalleras

Sals i Salts

Un sobresalt és una "commoció brusca produïda per alguna sensació sobtada". I és també, ara, un llibre de fotografies

de Josep M. Oliveras, el savi i sensible fotògraf, que torna a publicar un treball sobre Salt, és a dir, un recull sistemàtic sobre el seu poble, fet a base de dos anys de dedicació i de constància, i també d'enlluernament i de captació de l'instant, aquell "moment decisiu" que deia Cartier Bresson. El 1991, Oliveras va editar *Salt, una mirada* el retrat d'un "poble normal, senzill, treballador". Quasi trenta anys després, la seva mirada és més madura i alhora més ingènua, que son les dues virtuts en aparença contraposades que ha de tenir un fotògraf que mira de reflectir la realitat i alhora il·luminar-la amb la sobtada commoció de l'instant.

Aquesta contradicció productiva és a l'arrel mateixa de la seva feina, un treball fet a consciència i amb intensitat. A *SobreSalt* experimenta el sobresalt, és a dir, l'impacte de la immediatesa, la

No hi ha gaires ciutats o pobles que tinguin el privilegi de ser mirats amb uns ulls tan incisius, tan emotius, tan nobles

constatació brusca del canvi (de costums, de gents, de carrers, de festes, de celebracions i dols, de vida quotidiana) i alhora ho fa amb una recerca permanent, sabedor que aquell poble del 1991 és molt diferent del Salt de 2019 i, al mateix temps, no deixa de ser el mateix espai de la memòria.

Intuïció i profunditat són les dues armes que fa servir Oliveras. En el pròleg esplèndid que firma ell mateix fa referència a l'emulsió de sals de plata, sensible a la llum, que és a l'origen de la fotografia entesa com un art i com una reconstrucció del record. Sals i Salts. Constata i s'envola. Certifica el Salt d'avui i l'enfronta a un Salt passat, amb la consciència que la seva crònica d'imatges, sensacions, llums i ombres, serà, d'aquí a uns anys, un tresor de referències per entendre el Salt del 2045. Aquest llibre és alhora pausa i vertigen. La "memòria dels papers salats" i l'evidència de les variacions que vivim a una velocitat sideral. No hi ha gaires ciutats o pobles que tinguin el privilegi de ser mirats amb uns ulls tan incisius, tan emotius, tan nobles.

La vinyeta

Fer

Ombres de Primavera

Imma Merino

El judici i les imatges

Quan feia unes setmanes que se celebrava el judici als presos polítics catalans vaig demanar a Jordi Balló que impartís una classe als meus alumnes d'*Anàlisi dels mitjans de comunicació* a propòsit de la retransmissió televisiva de les sessions al Tribunal Suprem. Ho vaig fer tenint present que Balló, l'actual degà de la Facultat de Comunicació de la Universitat Pompeu Fabra, ha dedicat un munt d'articles a l'anàlisi de les imatges que mostren com els poders es posen constantment en escena. A més, l'interès per la qüestió l'ha dut a compartir la recerca, de manera que dirigeix el projecte *Motius visuals a l'esfera pública*, dedicat a l'anàlisi de la producció i circulació d'imatges del poder a l'Estat espanyol. Hi he d'afegir que vaig pensar que, un cop vist com funcionava una retransmissió definida com a institucional, seria molt interessant conèixer la seva anàlisi en llegir-ne una entrevista publicada a Vilaweb la vigília de l'inici del judici. Balló hi apuntava que si el Tribunal Suprem, i així la justícia espanyola, havia decidit fer una retransmissió en directe del

“Jordi Balló ha dedicat un munt d'articles a l'anàlisi de les imatges que mostren com els poders es posen constantment en escena

judici és perquè volia donar una imatge de transparència que, d'entrada, es posava en qüestió pel fet que, sense contraplà, només es mostrarien els testimonis fent la declaració: és així que només tindriem una visió parcial del judici sense oblidar que, en tot cas, qualsevol imatge només mostra una part d'una realitat i així la construeix. Tanmateix, el guió va haver de canviar

quan diversos testimonis, sobretot policies, van negar-se a ser filmats, de manera que, mentre es mostraven imatges d'acusats, defenses, fiscals i jutges en principi no previstes, hi havia una incitació involuntària a imaginar allò amagat: com serien els rostres i els gestos dels que parlaven de les cares d'odi?

El cas és que, en la seva apassionant classe, Balló va exposar un dubte que he trobat reflectit en una altra interessantíssima entrevista publicada en aquest cas a *Nívol* a les acaballes del judici. Davant de les imatges sobre els fets del 20 de setembre i de l'1 d'octubre, que aleshores encara havien de mostrar-se, quina seria l'actitud dels jutges presidits per Manuel Marchena? La premoderna, que suposa no donar valor a les imatges enfront de la importància de la paraula? O la postmoderna, que du a desconfiar de les imatges perquè se sap que poden manipular-se? Balló descartava que fos moderna, és a dir que donés valor a les imatges. Potser és una mica simple, però diria que hi han vist allò que hi han volgut veure. O allò que abans havien vist i no havien vist.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/rqikxk>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Tanta por tenen?

Tanta por tenen, del que pugui dir i fer el tàndem Puigdemont-Comín al Parlament Europeu? Tanta ràbia els fa, que hagin sortit escollits eurodiputats? No tenen cap respecte als 987.149 catalans (més d'un milió de ciutadans, si tenim en compte els vots de tots els espanyols) que els van votar diumenge passat? No es pot entendre de cap manera, el que ha passat aquesta setmana al Parlament Europeu quan no han deixat entrar ni Puigdemont ni Comín a recollir l'acta provisional d'eurodiputat. Bé, sí. Només es pot entendre, és clar, d'una manera. I és que al PP, a Ciutadans i al PSOE hi ha molts nervis. I que estan disposats a passar la vergonya democràtica que faci falta –més, encara– ignorant totes les normes. I si cal, fent el ridícul que van fer ahir tots plegats retirant les acreditacions ja concedides a eurodiputats espanyols. A Puigdemont i a Comín (i a Junqueras, és

“Tanta vergonya estan disposats a passar, que barrin el pas al Parlament a Puigdemont i a Comín?”

clar) els deixen presentar a les eleccions europees i ara no els deixen entrar al Parlament Europeu? No han paït el resultat? No han paït la derrota judicial després que la Junta Electoral –la sacrosanta Junta Electoral– va intentar impedir-los-ho? I Tajani, què fa? És aquesta la democràcia que practica el president del Parlament Europeu? Un vet ideològic barrant el pas als eurodiputats que no li agraden, a

ell ni a un dels seus socis? Tant els incomoden, Puigdemont i Comín, que Tajani dona ordres de no deixar-los passar per la porta amb l'excusa que no han promès prèviament la Constitució espanyola? Quins favors et deuen, Tajani? En què es basa, el Parlament Europeu, per impedir l'accés a uns eurodiputats electes perquè es puguin acreditar? Quins precedents hi ha? Podran al·legar, potser, que Junqueras està sent jutjat per rebel·lió (no els fa vergonya, tampoc, l'informe de l'ONU?) i suspendre'l. Però Puigdemont i Comín, que s'han pogut presentar legalment i que no tenen cap euroordre de detenció, no hi poden ni entrar? Tant els temen? La batalla judicial promet. I no s'adonen que fent el que fan, vetant en comptes de negociar, lluny de provocar el desànim dels electors d'aquests diputats díscols, probablement el que fan és refermar-los en la utilitat del seu vot.

De reüll

Adela Genís

El vot quirúrgic

La darrera onada d'eleccions sembla que ens ha convertit en uns experts de les sumes i les restes. I és que en les municipals i en les europees els resultats revelen que la nostra societat demostra estar hiperinformada i que en cada elecció escull la papereta que més li convé. Si no, com es pot explicar la victòria de Carles Puigdemont? O la d'Ernest Maragall a Barcelona? O l'auge del PSC en detriment de les altres opcions del 155 que han quedat com a residuals a Catalunya? Aquests darrers dies les converses giraven

Els electors trien els candidats en funció d'un càlcul molt acurat

al voltant de dividir el vot. Gent amb posicions properes a l'esquerra votant el president a l'exili perquè es visibilitzi a Europa la situació d'injustícia que afecta el país. Votants del PDeCAT escollint Maragall, exsocialista, per assegurar la victòria independentista a la capital

catalana. I a cada municipi la seva singularitat per triar el candidat. Són alguns dels exemples d'aquest vot quirúrgic que el ciutadà fa servir per decantar les opcions polítiques cap a on més li convenen. Aquest tipus de vot també ha destapat una altra característica: ha deixat molt malparades les formacions que són més minoritàries. En alguns consistoris on es presentaven fins a deu formacions la representació dels partits ha quedat reduïda a la meitat. Són temps convulsos, però la ciutadania demostra que hi ha moments que fa servir més el cap que el cor.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL PARLAMENT EUROPEU

Antonio Tajani

Degradant el Parlament

La decisió del president del Parlament Europeu de barrar el pas a Carles Puigdemont i Toni Comín, a dos eurodiputats electes, posa en risc el compromís democràtic de la UE per haver obeït el desig del PP, Cs i el PSOE de silenciar els líders independentistes catalans també al si de la Unió.

VICEPRESIDENT DEL GOVERN

Pere Aragonès

Reclamació justa

El govern català ha eliminat els motius que van motivar el control extraordinari dels comptes per part de l'Estat, s'ha deslligat del FLA i compleix el límit de déficit imposat, cosa que no fa el mateix govern espanyol. Així, doncs, el control ara és polític i ideològic i l'exigència catalana que s'acabi és ben justa.

ACTOR

Taron Egerton

Homenatge a Sir Elton

L'actor encarna Elton John i en versió esplèndida alguns èxits a *Rocketman*, un musical de Dexter Fletcher que explora llums i ombres de l'estrella del pop. El film d'estil biogràfic, presentat a Canes en presència Sir Elton, té tantes aspiracions com el biopic sobre Freddy Mercury *Bohemian Rhapsody*.

EDITORIAL

Europa no pot assumir un vet ideològic

El rebuig a eurodiputats electes catalans que va tenir lloc dimecres en l'accés a les instal·lacions del Parlament Europeu és un fet que no pot ser assumible per una Europa que vulgui liderar la defensa dels drets fonamentals arreu del món. Carles Puigdemont i Toni Comín tenen l'aval de centenars de milers de ciutadans europeus i han guanyat les eleccions al seu país, Catalunya. Els seus drets de representació política estan intactes i han de ser garantits. Haver confecionat una mena de llista negra en què s'inclou els dos exiliats catalans, que van concórrer a les eleccions per JxCat, i també el candidat d'ERC, el pres polític Oriol Junqueras, és una maniobra indigna d'un parlament democràtic.

Més enllà de la complexitat que pugui suposar per a la institució europea que el conflicte català hagi arribat de ple a la seva seu amb Puigdemont, Comín i Junqueras, la prohibició d'accés a les instal·lacions, en igualtat de condicions a la resta d'eurodiputats electes que sí que hi van poder entrar, és un vet i una discriminació ideològica en tota regla. Una greu irresponsabilitat que cal atribuir al president sortint de la cambra, l'italià simpatitzant de Mussolini, Antonio Tajani, que un cop més ha supeditat el Parlament a les pressions de l'Estat espanyol. És evident que Puigdemont i la resta d'eurodiputats faran valer judicialment els seus drets i veurem com acaba la qüestió, però el mal d'un vet ideològic a càrrecs electes ja està fet. I tot eurodiputat que es consideri demòcrata, sigui quin sigui el seu país, hauria de protestar. Perquè aquest afer no va de països, sinó de quina Europa volem tenir. La que lidera la defensa dels drets humans arreu del món o la que es doblega a les voluntats antidemocràtiques d'alguns estats.

Tal dia com avui fa...

1 any Moció en marxa
Nervis en el PP davant l'amenaça real que Mariano Rajoy sigui el primer president espanyol destituït per una moció de censura.

10 anys Republicans als EUA
El partit de l'oposició dels EUA, dividit entre els centristes, liderats per Powell, i els qui, com Cheney, volen que giri més a la dreta.

20 anys Futur dels Balcans
L'OTAN vol tenir una "forta presència" en les futures tropes de pau a Kosovo. Milosevic només accepta l'entrada de forces de països neutrals.

Full de ruta

David Portabella

El Madrid dels retrovisors

La mateixa Madrid cosmopolita i que es diu a si mateixa que és molt moderna es disposa a tenir de presidenta regional l'antiga *community manager* de Pecas, el gos d'Esperanza Aguirre que piulava ocurrences a Twitter que eren escrites per Isabel Díaz Ayuso –no, no és una llicència humorística, és el seu currículum– i com a alcalde José Luis Martínez Almeida i ambdós conservadors amb el suport de Ciudadans i de Vox. L'observador distant mereix una resposta, perquè tots els sondejos auguraven la continuïtat d'una alcaldessa d'esquerres, Manuela Carmena, i l'ascens d'un president socialista, Ángel Gabilondo. I la coincidència hauria estat excepcional: alcalde i president d'esquerres no coincideixen a Madrid des de 1986, amb Tierno Galván a l'Ajuntament i Leguina a la comunitat. Així que aquí va l'explicació d'urgència sobre les dretes triomfals en un indret que cada any regala l'esclat de respecte de l'Orgull: hi ha un vot ocult que els sondejos no detecten. Els sondejos ausculten l'Espanya

L'exhibició als balcons reula però cada vegada són més els cotxes en què al retrovisor interior hi ha la cinta de tela penjada amb la 'rojigualda'

dels balcons i la novetat és a l'interior dels cotxes: està naixent l'Espanya i el Madrid dels retrovisors. Mentre l'exhibició de la *rojigualda* als balcons ja no és el que era i ha reulat en l'últim any, cada vegada són més els cotxes a Madrid que al retrovisor interior hi llueixen una cinta de tela penjada amb la *rojigualda*. L'espanyolitat abans exterioritzada al balcó per ser comunicada als veïns deixa pas a una nova espanyolitat més íntima que guia les hores al volant del cotxe, el lloc on tot hom treu el seu veritable jo. La *rojigualda* als retrovisors de Madrid és un credo fins i tot per als policies, com si la cosida a l'uniforme i la pintada al vehicle necessitessin una reafirmació. Una pista del perquè del Madrid dels retrovisors la donava un cartell electoral de l'aspirant a alcaldessa de Ciudadans Begoña Villacís. "Al Madrid de Carmena perds cinc dies a l'any en embussos", deia el cartell. Què són cinc dies a l'any si els pots ocupar sentint-te patriota i pots convertir cada embús en una íntima jura de bandera? Un Madrid vell, el dels balcons, es mor, i neix un Madrid nou no vist pels sondejos, el Madrid dels retrovisors.

Tribuna

Enric Ramionet. Periodista

L'ovació

Aquests dies en què les eleccions municipals intensificaven arreu les mirades col·lectives i arreu ens hem considerat com una comunitat humana que ha de plantejar i decidir el seu futur, vaig assistir a un debat d'alcaldables a un poble del Gironès i hi vaig sentir una ovació que em va commoure profundament. No per la frase que un dels alcaldables amb més o menys precisió acabava de formular i que havia desencadenat l'aplaudiment intens i pràcticament unànim, sinó pel ressort que l'havia disparat, pel nervi que havia tocat. "Quin orgull de poble!", va escriure al Twitter una de les assistents de forma immediata.

UN DELS PONENTS, que es presentava per un d'aquests partits xenòfobs que aquí encara són minoritaris, havia advertit dels perills de l'islam i de la immigració i de l'amenaça que aquest fenomen representava per a la nostra societat, i l'altre, d'un partit d'esquerres, li va respondre amb la veu una mica travada per l'emoció que aquell discurs d'odi li resultava molt dolorós perquè expulsava

va i estigmatitzava gent magnífica que ell coneixia i per la qual sentia afecte i va afirmar que calia conviure i construir plegats el futur i que, a més, si hi havia un element essencial de la identitat catalana a la qual el seu adversari es referia contínuament (el seu és un partit xenòfob que es defineix com a identitari) és justament la capacitat d'acollir, la pluralitat i la diversitat. Aquesta intervenció de l'alcaldable del partit d'esquerres va rebre l'aplaudiment més unànim que es va sentir en aquell teatre pleníssim.

NO SOC CAP INGENU: conec el món i els seus conflictes, sé de les segregacions, de les desigualtats, dels classismes, dels racismes implícits o explícits, estructurals o conjunturals i sé perfectament que aquell mateix discurs xenòfob, articulat amb més ambigüitats calculades, modulant-lo de manera que formalment resultés acceptable encara que s'adrecés a la part més fosca de l'ànima humana, hauria estat acceptat per bona part de l'auditori. I probablement aplaudit i potser votat, com ha

passat i passa a bona part de la península, d'Europa i del món. Però aquell va ser un moment feliç. Un indicatiu de la possibilitat d'un poble, d'un país. He seguit amb interès el resultat de les eleccions a Salt i a Ripoll. A Salt, on un terç de la gent que hi viu no hi pot votar i és impunement objecte del debat sense poder-ne ser subjecte, un partit xenòfob ha entrat amb tres regidors, però les esquerres hi són clarament majoritàries. I a Ripoll, una població ferida per l'horror i per unes lògiques tràgiques que no resulten gens fàcils d'entendre des de les ribes del Ter i del Freser, els xenòfobs només van treure un regidor.

NO SÉ SI M'EXCEDEIXO en el voluntarisme optimista, però aquella ovació emocionant, aquest esforç per preservar la convivència i no veure'ns devorats per les baixes passions i les dinàmiques més col·lectivament autodestructives, potser ens permet afirmar que aquests temps convulsos, de repressió, d'inconsistències, de lluites compartides i passions desbordades, ens han dignificat.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Ampliació ferroviària

■ Tot i que la línia dels FGC de Barcelona a Terrassa i Sabadell és un model d'eficiència, està arribant al punt de saturació i sense solució perquè l'estructura i la capacitat de les estacions no donen per a més, cosa que fa difícil pensar en una ampliació, tant de les terminals com dels trens.

Llavors, per descongestionar, es podria pensar en una prolongació de la línia de Renfe, la que sortint de Barcelona pel costat nord passa per Sabadell i Terrassa. Des d'aquesta estació es podria fer un nou ramal fins a Martorell i enllaçar amb la que ve de Vilafranca i Sant Vicenç de Calders.

Es tractaria d'un tram de potser uns deu quilòmetres. Això facilitaria un servei de circumval·lació que abraçaria una bona part de l'àrea metropolitana de Barcelona, no l'oficial sinó la real. Així, junt

amb els FGC, permetria completar una infraestructura de metro suburbà que, a banda d'una comunicació ferroviària entre dues comarques de gran potencial demogràfic i econòmic, com són el Vallès i el Baix Llobregat, descongestionaria, tal com dic en un principi, els FGC i donaria més opcions de comunicació entre el Barcelonès i el seu rerepaís.

ALEXANDRE COSTA I SANCHO
Barcelona

London Eye 'versus' May

■ London Eye. Des de l'ull més alt de la City, on es divisa la majestuosa façana del Parlament de Westminster, no es podien veure però les llàgrimes de la que fins aleshores era la primera ministra anglesa, Theresa May, darrere del fracàs de l'acord pel *Brexit*, una vegada i una altra, després de ser debatut a la Cambra dels Comuns i a la dels

Lords, davant d'alguns enfurismats *tories*, com per exemple Boris Johnson o el diputat dels laboristes, Jeremy Corbyn, que es va alegrar de la seva dimissió. A aquest últim li recordo una frase de l'insigne britànic Winston Churchill que en català ve a dir: "Una sortida honrosa a moments crítics mai és fruit de la casualitat, sinó que neix i creix de la pròpia honradesa." I a ella la tinc com a tal.

LLUÍS FERRER PADRÓS
El Far d'Empordà (Alt Empordà)

Escalfament global

■ El món s'està escalfant i la temperatura ambiental va pujant uns graus inexorablement. Això comportarà canvis substancials en la climatologia, les plaques de gel del pol Nord i de l'Antàrtida es van reduint, les glaceres reculen sense parar, el règim de pluges canvia, etcètera. Però no

només es sobreescalfen els territoris, també el món de les relacions socials entre la ciutadania. Les sessions d'investidura de diputats i senadors són l'exemple de com mai s'ha de desenvolupar una sessió solemne que pretengui tenir un mínim de decòrum. Els presos escridassats i els de Vox campant tan tranquils pels hemicles, contra qui s'han de dirigir les imprecacions? Contra gent pacífica que es presenten avalats per milions de vots o contra aquells que reneguen de la democràcia i porten pistola? ¿Qui actua en contra de la democràcia, els que reben l'escridassada o els que escridassen i insulten? Albert Rivera, sobreactuant en el seu discurs d'odi, contribueix a l'escalfament de la cambra.

Deu ser que l'escalfament global de la Terra també influeix en la política espanyola?

JORDI LLEAL I GIRALT
Badalona (Barcelonès)

La frase del dia

“Com pot la UE anul·lar la decisió d'un milió d'electors de Catalunya i d'Espanya?”

Felix von Grünberg, DIRIGENT HISTÒRIC DE L'SPD ALEMANY

Tribuna

Joaquim Coello i Brufau. Enginyer

Weimar. Destruir l'Estat

Alemanya perd la guerra el novembre de 1918. A l'octubre el govern alemany vol mobilitzar la flota, no té sentit, la guerra està perduda. A Kiel els marins es revoltin i no obeeixen. El transferiment de l'exèrcit alemany de l'est a l'oest, derrotada Rússia i signada la pau de Brest-Litovsk, no canvia la situació i el Reich perd l'ofensiva del Somme i demana la pau. L'emperador abdica i es declara la República. La Constitució es redacta a Weimar el 1919, de febrer a juliol. Es fa efectiva a l'agost. És una Constitució avançada socialment pel seu temps en contrast amb les constitucions d'altres estats europeus basades en els principis liberals-conservadors amb separació de la política representativa i de la política social, en les quals el govern intervé mínimament. Els drets socials de la població són especialment preservats, subsidi d'atur, negociació col·lectiva entre empreses i treballadors, pensions pels jubilats, ensenyament gratuït i obligatori, etc. El vot és proporcional i conseqüentment el nombre de partits representats al Parlament és alt, calen coalicions per governar. Els acords parlamentaris no són fàcils. El president elegit per 7 anys té àmplies prerrogatives per dissoldre el Parlament, convocar eleccions, nomenar i destituir el canceller i, per l'article 48 de la Constitució, la potestat de promulgar decrets d'emergència si ho considera necessari per a l'Estat i el Parlament no és capaç de fer-ho per manca de majories suficients.

EL PRESIDENT HINDENBURG nomena canceller Heinrich Brüning el 30 de març de 1930. La situació econòmica és difícil per la crisi econòmica i les reparacions de guerra, pagades als vencedors de la guerra 1914-1918. La política del canceller és fortament deflacionista per devaluar la moneda, afavorir les exportacions alemanyes i obligar els estats creditors a renunciar a les indemnitzacions de guerra per reconduir el comerç internacional. Aquestes mesures són molt dures per a la població, reducció de prestacions per atur de 26 a 6

setmanes, reducció dels salaris dels funcionaris un 30%, reducció del 40% del pressupost dels ajuntaments... L'atur puja del 13% el 1930 al 44% el 1932, l'economia s'atura... El Parlament no pot aprovar aquestes lleis per falta de majories suficients. Brüning governa per decrets d'emergència, un el 1930 i cinc el 1931. Es demostra per la via dels fets que la Constitució no és de fet respectada en les circumstàncies extremes del país.

FINALMENT EL CANCELLER BRÜNING és destituït pel president Hindenburg el maig de 1932. Irònicament aconsegueix, un cop fora del govern, que a la conferència de Lausana de juliol de 1932 les reparacions de guerra siguin interrompudes, però ha portat la República a un punt de no retorn. El que ve després és l'abisme que condueix a nomenar Hitler canceller el gener de 1933 malgrat haver perdut dos milions de vots en les eleccions de novembre de 1932. Hitler posa fi a una República desprestigiada en la qual la ciutadania ja no creu i s'apunta, aquella, al populisme i la demagògia... es porta Alemanya a la més gran catàstrofe de la seva història.

LES RAONS que estan en l'origen d'aquest incompliment reiterat de la Constitució de

“No es poden manipular els arguments en favor de la defensa de l'Estat si això afecta la seva estructura i els drets fonamentals dels ciutadans

la República de Weimar, és la voluntat de l'Estat de portar a terme una política no suportada pel Parlament, i per tant pel poble. No és la qüestió si aquestes polítiques estaven o no justificades; és difícil pensar que sí, quan produïen efectes econòmics i socials tan negatius, però la raó que les feia políticament il·legítimes era no tenir el suport parlamentari necessari malgrat que es pogués argumentar pel govern que l'interès últim de l'Estat les justificava segons preveia l'article 48 de la Constitució.

HI HA UN CERT PARAL·LELISME amb l'aplicació de mesures d'emergència a Catalunya i la judicialització de la política a Espanya en relació amb el “problema català”. La raó de la unitat de l'Estat ha mobilitzat una política que està en el límit de la Constitució del 78, i que ha portat a aplicar l'article 155 a Catalunya, previst per a situacions d'emergència, malgrat que formalment es pugui argumentar la seva legitimitat. L'erosió dels drets bàsics dels diputats encausats, de la seva presó preventiva injusta per llarga, i innecessària per procediment, de la suspensió dels nous diputats elegits sense la votació d'un suplicatori al Congrés i el Senat, de les multes econòmiques sobre el patrimoni de polítics encausats en instàncies judicials diferents i paral·leles, etc., constitueix un efecte sobre l'estat de dret que l'afebleix quan més necessari seria que l'enfortís. La desafecció de la ciutadania respecte de la política és greu i perillosa per a la democràcia.

LA HISTÒRIA DEMOSTRA que mai res és gratuït i que no respectar les pròpies lleis, no en la formalitat, sinó en l'essència dels seus principis, malgrat que aquesta afirmació pugui ser sempre interpretable a la llum del dret, té conseqüències. No es poden manipular els arguments en favor de la defensa de l'Estat si això afecta la seva estructura i els drets fonamentals dels ciutadans. Aquestes polítiques afebleixen l'Estat, perquè erosionen la seva neutralitat, que en teoria pretenen defensar.

De set en set

Xavier Cortadellas

Contra el vianant distret

Llegeixo que als Estats Units hi ha legisladors que es plantegen regular una sanció per multar aquells vianants que van pel

carrer amb els ulls clavats al seu mòbil. A Honolulu aquesta regulació ja hi és, en diuen la llei del vianant distret. No m'estranya. L'Estat ens protegeix en tot i per tot, vetlla sempre per tots nosaltres i es posa en tot, no sé què fariem sense ell, han trigat massa temps a deixar-nos campar lliurement per places i carrers sense obligar-nos que ens fixéssim en si teníem el semàfor en color verd, en si creuàvem per un pas de vianants o no, en si estàvem a punt de xocar amb un altre vianant que també mirava el seu mòbil... Pof! “Perdoni, justament li estava enviant un uatzap”. (Sí, això s'escriu així ara). Però què més vindrà després? Quina altra cosa ens diran que hem de fer o que no hem de fer? Somriure mentre caminem? No avançar per la vorera aquell o aquella que camina més a poc a poc, que no fos cas que s'enfadi? Torno a llegir la notícia. Qualifiquen el fet de mirar el mòbil mentre es camina d'una “espècie d'epidèmia”. Manllau! Empestats del temps medieval, alceu-vos, torneu i expliqueu què era una epidèmia! Els de la notícia acaben afirmant que és evident que això és un problema, escriuen que vindria “que totes les parts implicades, incloent-hi els fabricants de mòbil, hi busquin solucions”. Totes les parts implicades, diuen. No ens deixem els de la Creu Roja. O els del CAP. I dels *Piolins*, què en farem? Els continuaran deixant hivernar com si no hagués començat l'hecatombe? No ens els enviarien un altre cop? Ho hem de deixar tot a mans dels jutges? No ha arribat l'hora encara? Vinga, constitucionalistes de tot el món, prepareu un nou 155, desempolsegueu la histèria, les banderes i els *Piolins* adormits, amunt, *ivamos, ya!* una altra vegada un altre iA por ellos!

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Maragall parla amb JxCat i Barcelona i Comú

La batalla per l'alcaldia de Barcelona topa amb els vets mutus de Colau i Artadi

La UAB passa per problemes econòmics

La rectora de la universitat reclama al govern més finançament per al món universitari

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Càstig a JxCat, sense grup al Congrés

COP • És enviat al mixt tot i complir els requisits amb què Patxi López li va aprovar el grup el 2016 **ANÒMAL** • La mesa actua abans de saber l'abast de la suspensió dels diputats perquè l'informe dels lletrats s'endarrereix set dies **VET** • Batet dona per fet que Sánchez no serà rebut pel rei abans de saber si el Suprem ho permetrà

David Portabella
MADRID

El que valia per al Congrés presidit per Patxi López el 2016 no val per al Congrés que presideix Meritxell Batet el 2019. Després del vet del Parlament a Miquel Iceta, que va frustrar el seu anhel de presidir el Senat, el PSOE està servint el plat fred de la venjança i ahir li va tocar el tast a JxCat, que, tot i tenir set diputats –un més que el grup del PNB–, no tindrà finalment un grup propi al Congrés i serà enviat al grup mixt perquè així ho imposa la mesa amb la unanimitat de Batet, el PSOE, el PP, Ciutadans i Unides Podem. La presidenta del Congrés, que ni tan sols ha esperat a tenir l'informe dels lletrats sobre l'abast de la suspensió de Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, que ha de servir per al càlcul de majories i que s'endarrereix set dies quan *a priori* era urgent, també dona per fet que el cap de llista de JxCat no acudirà a la tanda de reunions del rei Felip VI perquè està pres.

Si bé la lletra de l'article 23.1 del reglament del Congrés estipula que per aspirar a tenir grup calen 15 diputats o bé almenys 5

Les xifres

15

diputats o almenys 5 i el 15% del vot estatal és el que exigeix el reglament del Congrés per tenir grup.

7

diputats té JxCat i no sap si els pot comptar tots o només 4 de ple dret perquè no hi ha encara l'informe dels lletrats.

7

grups tindrà el Congrés a més del mixt: PSOE, PP, Cs, Unides Podem, Vox, Grup Republicà i Grup Basc PNB.

i el 5% del vot estatal o el 15% a cada circumscripció on es presenta (JxCat en compleix dues), a la pràctica tot està obert a préstecs i és una decisió política que auscultar la voluntat de diàleg amb què neix cada legislatura. Sense anar més lluny, el PNB, amb un diputat menys que JxCat però amb una relació preferent amb els socialistes, tindrà un grup que a JxCat se li ha negat. La tretzena

legislatura que ara arrenca ho farà amb el mixt i set grups: PSOE, PP, Ciutadans, Unides Podem, Vox, Grup Republicà i Grup Basc PNB. Tenir grup propi proporciona més diners i més temps de paraula en els plens i la sessió de control.

“Inseguretat jurídica”

Alhora de servir en un plat fred la revenja pel cas del vet a Iceta, el PSOE –amb l'aval de la mesa– va denegar a JxCat fins i tot la petició d'ampliar el termini per al registre de grups per la “inseguretat jurídica” en què viuen les sigles des que la mesa del Congrés es va concedir a si mateixa que és competent per aplicar un precepte judicial com l'article 384 bis de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim). Ras i curt: JxCat no sap si pot comptar els set escons conquistats a les urnes o els quatre de ple dret que li reconeix el Congrés. Per curar-se en salut, i després de negociar amb la resta de partits, dijous JxCat ja tenia el compromís de quinze firmes que li obrien la barrera del peatge a grup propi.

Fa només una setmana, la urgència primera per a la mesa era disposar de l'informe dels lletrats del Con-

grés sobre què ha de passar amb els diputats suspesos, una situació insòlita que altera la composició de la cambra sorgida de les urnes del 28 d'abril, i JxCat donava per fet que aquest informe seria previ a autoritzar uns grups que ja no es poden modificar més tard. En la que era la tercera reunió de la mesa, però, l'informe dels lletrats no va arribar –no ho farà fins dimecres– i, tot i això, Batet va tirar pel dret i va negar el grup a JxCat. “No compleixen estar formats per 15 diputats ni alternativament tenir el 15% dels vots”, va dir Batet, que va arribar a la conclusió que res d'això no canviarà sigui quin sigui el contingut de l'informe dels lletrats.

“Per terra, mar i aire”

El que opina Batet no és el que opina JxCat, que tenia les firmes compromeses de diputats peninsulars que s'arriscaven a signar al costat d'independentistes si l'operació tenia èxit i ells podien viure millor més tard al grup mixt. Perquè la revenja socialista és contra JxCat, però de retruc fa mal a tot un superpoblat grup mixt on habitaran ara 17 diputats i tots tindran menys temps per culpa del PSOE. Que la decisió

PSOE i independentistes, un 16%

El CIS es va retrobar ahir amb la polèmica que l'acompanya sota la direcció de José Luis Tezanos perquè va reflectir la preferència del 44% per un govern en solitari del PSOE, que és precisament l'opció que desitja Pedro Sánchez. A l'hora de valorar quines són les opcions preferides dels espanyols, el pacte preferit per ordre és, amb un 34,1%, “un govern del PSOE amb Unides Podem amb suport de partits nacionalistes no independentistes, amb les absències necessàries”, i després ja vindria un govern PSOE-Ciutadans (24,5%). Un govern del PSOE amb els de Pablo Iglesias i els partits independentistes, en canvi, seria l'opció preferida del 16,1% dels espanyols.

L'opció minoritària seria

un govern tripartit amb PP, Cs i Vox i d'altres, que només avalen un 6%.

A Catalunya, els resultats difereixen, i molt. Gairebé la meitat dels enquestats (49,4%) aposten pel govern d'esquerres amb partits independentistes, i un 27,7%, amb partits nacionalistes que no siguin independentistes. El govern PSOE-Cs és l'opció del 10% dels catalans, el govern solitari socialista és la del 5,2% i el tripartit de dretes format per PP, Cs i Vox es limita a un suport de l'1,6%.

En rèdit electoral, el PSOE de Sánchez creix fins al 36,5% quan en l'anterior tenia un 28,7%. En el segon lloc hi ha Cs (16,3%); en el tercer, Unides Podem (12,3%); en el quart, el PP (11,4%), i en el cinquè hi ha Vox (5,3%).

L'APUNT

Aquestes dones que sempre hi són

Mireia Rourera

Sempre arribo als llocs amb molta antelació. Dimecres hi havia convocada una trobada a les 19.30 als jardins de Muñoz Ramonet, a dalt de tot de Muntaner, per recordar l'aniversari de la Carme Forcadell. Una hora i mitja abans ja hi havia dones esperant-se. Tres, fent mitja. Eren senyores més grans de seixanta, molt ben arreglades, que s'estaven assegudes en unes escales

esperant que comencés l'acte. Cada vegada que hi ha una convocatòria en suport a les preses i presos polítics (o exiliats o represaliats) són centenars les persones que mai defalleixen, entre les quals moltes dones i moltes dones grans. No sé qui va dir que els qui van fer la revolució del 68 són avui els més revolucionaris i persistents. Pel que jo veig, sí.

ELECCIONS

Borràs, Nogueras, Cuevillas, Rull, Turull i Sánchez són retratats asseguts a l'escó per Sergi Miquel en el ple de constitució del Congrés ■ J.J. GUILLÉN / EFE

Vitòria envia a temps la senadora de Bildu i ERC té grup al Senat

■ El PSOE obliga els republicans a suar i esperar el préstec per tenir grup propi tot i ser tercera força ■ JxCat el manté

Romeva saluda Matamala i és aplaudit per Mirella Cortés (ERC) i Cleries (JxCat) ■ ACN

és política més enllà del reglament ho acredita el to de la negociació, en què el grup socialista va arribar a alertar JxCat que batallaria "per terra, mar i aire" perquè no tingués el grup propi i perquè visqués quatre anys al mixt. L'única opció que se'ls obre ara als de Laura Borràs i Míriam Nogueras és aspirar al subgrup dins el mixt. "Com anava allò del respecte a les minories?", ironitzava el 130è president i eurodiputat electe de JxCat, Carles Puigdemont.

O Jordi Sánchez o ningú
Després d'ordenar els grups, el següent mandat de Batet és acudir a veure el rei Felip VI amb la llista d'interlocutors de la tanda de reunions que forjarà la investidura i ella té segur que un dels proposats, Jordi Sánchez, no hi anirà.

"Només es poden incloure a la llista i poden accedir a l'audiència amb el rei aquelles persones que estiguin en condicions, materialment, de poder exercir aquesta audiència i, per tant, de poder acudir a aquesta reunió", va avisar

Si Sánchez no és admès, JxCat no enviarà ningú a la tanda de Felip VI

Batet.

Tot i l'auguri de Batet, es dona la circumstància que JxCat ha adreçat un escrit al Tribunal Suprem perquè autoritzi Sánchez a sortir de Soto del Real per acudir a la tanda de reunions del rei i per ara ni el Suprem ni el tribunal de l'1-O presidit per Manuel Marchena han donat res-

posta al prec. Tot i el silenci judicial, fonts parlamentàries donen per fet que Marchena sortirà al rescat del rei i li evitarà la incòmoda fotografia d'haver de saludar un pres polític amb l'excusa que anarà a aquestes reunions amb el monarca no forma part de les atribucions de diputat. La norma permet que l'interlocutor del rei no sigui diputat, així que JxCat va trobar l'escaleta per forçar la fotografia que la Casa del Rei vol exorcitzar. I, si bé Batet va assumir ser qui havia d'aplicar el 384 bis perquè així li ho va ordenar Marchena, ara és Marchena l'únic que pot evitar el tràngol al rei. Tot i ser conscients del cop d'efecte que tindria enviar una altra persona com ara un familiar d'un pres, JxCat ho descarta. O Sánchez o ningú. ■

David Portabella
MADRID

Oriol Junqueras diu que sent orgull veient per televisió els 13 senadors baixant per la Carrera de San Jerónimo amb els diputats, però el que no podia imaginar era que amb ERC sent la tercera força del Senat el grup propi li vindria per un préstec *in extremis* des del Parlament basc. L'endemà que la mesa del Senat —que presideix Manuel Cruz amb majoria del PSOE— es revengés pel vet a Miquel Iceta suspentent Raül Romeva i deixant ERC sense grup precisament per la suspensió de Romeva i pel préstec fet a JxCat, Idurre Bideguren rebia ahir el vistiplau del Parlament basc com a senadora de designació autonòmica i arribarà a temps dimarts per sumar-se als senadors restants i forjar el grup propi que va ser negat a ERC dimecres pel PSOE i el PP amb l'oposició del PNB.

El Parlament de Vitòria

La xifra

2
votacions va haver de fer el Parlament basc per elegir Bideguren de senadora, per no tenir prou vots en la primera.

no va poder aprovar a la primera, però sí a la segona, l'enviament de Bideguren al Senat, i ERC va haver de suar per un tràmit accidentat. Tot i que la cambra basca té el pacte de cortesia de no obstaculitzar l'aprovació de senadors, Bideguren, que rellevarà el fins ara senador i diputat Jon Iñarritu, havia de rebre el vot amb el seu nom o en blanc. Però quan va rebre 18 vots ja en una primera votació, el lletrat major del Parlament basc va haver de fer notar que elegir un senador exigeix el vot d'almenys un quart dels escons de la cambra, és a dir, 19 vots. La confusió portava a la suspensió

del ple i obria un viu debat.

Per sort per a ERC, la decisió dels portaveus va ser invalidar la primera votació i no esperar a un altre ple, sinó repetir-la immediatament. En la segona votació, Bideguren va obtenir 22 vots, un ascens que s'explica pel vot a favor d'EH Bildu i alhora de quatre parlamentaris dels grups restants tret del PP. "Tenim objectius en comú i donaran els seus fruits. És important que Euskadi tingui representació en totes les institucions que puguem i, des de Madrid, lluitarem també per aquesta sobirania i per les polítiques que volem fer en comú amb ERC", va reivindicar Bideguren.

Tot i tenir el senador català més votat el 28 d'abril, Raül Romeva, amb 928.722 vots, ERC ha hagut d'esperar que el Parlament basc improvisi una repetició de la votació de la substituta d'Iñarritu per aspirar al grup propi inherent a ser la tercera força del Senat. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El Parlament Europeu manté suspesa la tramitació d'acreditacions fins que Madrid no envii la relació de candidats que van resultar escollits el 26-M ■ STEPHANIE LECOQ/EFE

Règim d'excepció per a tots els eurodiputats de l'Estat

■ L'eurocambra retira l'acreditació temporal per evitar "problemes polítics" a les autoritats espanyoles ■ Tajani aplica la suspensió arran del vet a Puigdemont i Comín per fer els tràmits

Natàlia Segura

Brussel·les

Règim especial per als eurodiputats electes de l'Estat espanyol al Parlament Europeu arran del vet al president Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín. La institució comunitària va suspendre ahir les acreditacions temporals que concedeix habitualment als nous membres de la cambra abans de la sessió de constitució, però només per als provinents de l'Estat, per tal d'evitar "problemes polítics" a les autoritats espanyoles.

Incapaç de justificar per què els membres de JxCat no van poder accedir-hi dimecres i d'altres partits sí, el president sortint de l'eurocambra, Antonio Tajani, va tallar la polèmica de soca-rel impedit que cap pogui fer-ho fins que Madrid no envii la llista oficial dels candidats que van re-

sultar escollits el 26-M.

Fins ara, es deixava als nous membres fer tràmits preliminars, com donar el seu compte bancari o fer-se la foto oficial, perquè poguessin "assumir els seus deures i estar operatius a temps per a la sessió constitutiva" de la cambra, prevista pel 2 de juliol. Tanmateix, la institució va negar a Carles Puigdemont i Toni Comín l'entrada per fer-ho. Segons Tajani, l'eurocambra sempre ha concedit aquestes facilitats provisionalment a partir de "la informació no oficial provinent dels estats membres". Tot i això, afirma que "l'acreditació només esdevé definitiva quan les autoritats nacionals notifiquen al Parlament Europeu la llista dels membres electes".

Queixa formal

Fonts parlamentàries van argumentar llavors que tenen el dret a "no concedir cap facilitat fins a assegurar-se que la persona hagi

Les frases

“Es tracta d'evitar qualsevol possible interferència en un procediment nacional”

Antonio Tajani
PRESIDENT DEL PARLAMENT EUROPEU

“Observem que el personal del Parlament Europeu és discriminatori”

Reclamació presentada pels assessors legals de JxCat

“Per perjudicar-nos a nosaltres, suspenen l'acreditació de tots els eurodiputats espanyols”

Toni Comín
EURODIPUTAT ELECTE

Eurocambra, terreny hostil per a Puigdemont?

Des de la seva arribada a Bèlgica, la relació del president Carles Puigdemont amb la presidència i alguns grups polítics del Parlament Europeu ha estat difícil. Durant la darrera legislatura, el PP i Cs van demanar aferrissadament que s'impedís la seva entrada a la cambra i al febrer, per exemple, Antonio Tajani va prohibir una conferèn-

cia seva al·legant riscos de seguretat. Puigdemont ho va denunciar a la Defensora del Poble Europeu, a qui ahir va tornar a recórrer. També ho va fer al mateix Tajani i al secretari general de la institució, Klaus Welle, a qui s'atribueix el vet de dimecres. Amb tot, JxCat ha reclamat "documentació on consti la prohibició" i "accés a la gravació

de les càmeres de seguretat" com a "prova" dels fets. A més, volen la còpia de la llista de noms d'eurodiputats que tenien a l'entrada de l'eurocambra. "Demaneu el registre escrit de la vostra decisió de denegació, així com els motius pels quals s'han admès els altres representants electes i Puigdemont no", s'exposa en la reclamació.

obtingut l'acta de diputat". Però, el fet que altres electes sí que tinguessin aquestes facilitats sense l'acta, va generar una forta

protesta dels afectats de JxCat, que van denunciar "discriminació" en una queixa formal a la institució i a la Defensora del

Poble Europeu. "Observem que el personal del Parlament Europeu és discriminatori: es va permetre que tots els altres

noms d'aquesta llista arribessin i completessin els tràmits, amb l'excepció de Carles Puigdemont i Toni Comín", consta en l'escrit redactat pels advocats de Puigdemont, i adreçat al president del Parlament, Antonio Tajani, i al secretari general de la institució, l'alemany Klaus Welle.

Puigdemont va alertar dimecres que els membres de seguretat de l'eurocambra ja tenien una llista amb els noms de tots els eurodiputats escollits en les recents eleccions i que el seu nom, el de Comín, i el d'Oriol Junqueras estaven en un tram gris.

El PP, el PSOE i Cs van reaccionar exigint directament a Tajani que ningú de l'Estat pogués aconseguir les acreditacions fins que es recullin les actes a Madrid (la Junta Electoral Central convoca els guanyadors dels comicis el 19 de juny per acatar la Carta Magna i recollir l'acta). El polític de Forza Italia va admetre la demanda per "evitar qualsevol possible interferència en un procediment nacional", ja que, en el cas espanyol, la llei estableix que cal jurar la constitució davant la JEC per tenir l'acta i notificar a Brussel·les el resultat de les eleccions. Segons Tajani, ara sí, fan aquest pas per "garantir un tractament just i equitatiu" dels escollits en les eleccions. ■

#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

ERC fixa eixos de ciutat i país per acordar amb Colau

- Maragall envia un document per negociar sobre habitatge, desigualtat, mobilitat o referèndum
- Els republicans prioritzen la investidura però Barcelona en Comú vol abans un acord de govern

Xavier Miró
BARCELONA

Ernest Maragall (ERC) feia arribar ahir a Ada Colau un primer document per negociar que fixa eixos prioritaris per al futur govern de la ciutat en habitatge, lluita contra la desigualtat o mobilitat però també el compromís amb un referèndum d'autodeterminació. Maragall l'anunciava com una proposta oberta a aportacions de Barcelona en Comú i JxCat sense donar res per fet ni tancat.

En aquest sentit, Maragall va deixar clar que no vol "imposar res" a ningú i va tenir un gest diplomàtic cap a Colau, l'entorn de la qual li havia recriminat que donés per fet la disposició d'ella a investir-lo alcalde. Ahir Maragall va lamentar el "malentès" sobre les seves paraules i va explicar que no havia volgut dir res més que Colau estava disposada a arribar a un acord. El guanyador de les eleccions i candidat a l'alcaldia per ERC destaca la "voluntat positiva" per ambdues parts i demana "lleialtat i discreció" en les negociacions.

Maragall ha iniciat simultàniament converses amb JxCat i Barcelona en Comú amb vista a assolir l'alcaldia de Barcelona

Maragall, a la sortida de la primera reunió amb Ada Colau, dimecres, en un hotel del centre de Barcelona ■ EFE

amb la dificultat dels vetos mutus a les propostes ideals de republicans i comuns. Els d'Ada Colau volen un acord ampli d'esquerres que inclogui el PSC, un partit amb qui ERC no preveu pactar –també els socialistes veten ERC– i Barcelona en Comú tanca la porta a un acord amb JxCat.

Però Maragall i Colau tampoc volen arribar, de moment, al mateix lloc. Els republicans prioritzen un acord d'investidura

Segona reunió avui amb Artadi i Forn a Soto del Real

Tal com va anunciar la nit electoral l'alcaldeable d'ERC, Ernest Maragall, avui visita els presos republicans però també el candidat de JxCat, Joaquim Forn, en una segona trobada negociadora amb la formació per arribar a un acord a Barcelona. Maragall arribarà a les nou del matí a la presó de dones d'Alcalá Mecco, on visitarà l'expresidenta del Parlament, Carme Forca-

dell, i l'exconsellera Dolors Bassa. Al voltant d'una hora després sortirà en direcció a la presó de Soto del Real, on preveu reunir-se a les onze del matí amb l'exvicepresident i líder d'ERC, Oriol Junqueras, amb qui té concertada una visita d'una hora també fins al migdia. Serà a les cinc de la tarda quan Maragall es reunirà a la mateixa presó de Soto del Real amb el

cap de llista i regidor electe de JxCat, l'exconseller Joaquim Forn. Ho farà acompanyat de l'exconsellera i número dos de la llista, Elsa Artadi, amb qui Maragall va obrir formalment les negociacions en una trobada, dimecres, al Parlament. La CUP, sense representació a Barcelona, es mostrava ahir favorable a un govern d'ERC i Barcelona en Comú a la ciutat.

que deixi oberta la porta a col·laboracions o a un pacte de govern futur –Maragall no descarta la possibilitat de governar inicialment en solitari com va fer Colau després de ser investida fa quatre anys amb els vots d'ERC i PSC.

Però Barcelona en Comú condiona la investidura a un acord previ sobre programa. Per un costat, fonts dels comuns recorden que Maragall negocia també amb JxCat un acord. No es volen disparar un tret al peu, sostenen, si Maragall acaba tancant un acord amb JxCat després d'haver obtingut la investidura amb Barcelona en Comú. La investidura, conclouen, serà la darrera cosa que ells decidiran. A partir del document enviat ahir per Maragall a Colau, els equips negociadors d'ERC i Barcelona en Comú avançaran els propers dies en la negociació.

Valls no es té en compte
Per altra banda, l'oferta de Manuel Valls (Cs) d'investir Colau sense condicions per evitar l'alcaldia independentista també amb els vots del PSC és un escenari que Barcelona en Comú no preveu. Si bé el número dos de l'alcaldesa en funcions, Joan Subirats, deia abans d'ahir amb una ambigüitat calculada que "ara" no es preveu aquesta possibilitat, fonts de la formació deixaven ahir clar que l'únic escenari amb què treballen és l'acord amb ERC i el PSC tot i admetre que la negociació serà lenta i feixuga –Colau i Collboni encara no s'han reunit després de les eleccions de diumenge, recorden des de la formació. ■

CONTRACTACIÓ de SERVEI Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per a l'adjudicació del contracte referent a "Infraestructura fase 2019 per a la implantació del vehicle elèctric al CAT"

EXP. 66/2019

Pressupost (abans d'IVA):	170.885,23 €
Termini d'execució:	15 de desembre 2019
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	segons plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari

Data límit de presentació d'ofertes: 25-juny-2019, a les 13.00, a les oficines del CAT
Documentació a presentar: l'exigida als plecs
Obertura de pliques: 5-juliol-2019, a les 10.30, a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11 km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 31 de maig de 2019

CONTRACTACIÓ d'OBRA Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per a l'adjudicació del contracte referent a "Projecte de manteniment, proteccions superficials i pintures. L'Ampolla: FCAG i passarel·la (ETAP). El Perelló: Dipòsit (EB-16)"

EXP. 105/2019

Pressupost (abans d'IVA):	199.249,19 €
Termini d'execució:	4 mesos
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	segons plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari

Data límit de presentació d'ofertes: 25-juny-2019, a les 13.00, a les oficines del CAT
Documentació a presentar: l'exigida als plecs
Obertura de pliques: 5-juliol-2019, a les 10.00, a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11 km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).

Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent

Constantí, 31 de maig de 2019

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

El govern reclama a Sánchez que retiri el control financer

■ Aragonès denuncia que la supervisió es fa per “motius ideològics” ja que la Generalitat compleix l’objectiu de dèficit ■ Retrets a Torrent i la CUP en el comiat dels exdiputats de JxCat a la presó

Redacció
BARCELONA

El vicepresident del govern i conseller d’Economia i Hisenda, Pere Aragonès, va exigir ahir a l’Estat espanyol, “amb l’autoritat política d’haver complert l’objectiu de dèficit”, que retiri la supervisió de les finances de la Generalitat, que s’aplica “per discriminació ideològica dels membres que formen part del govern”. En el marc d’una interpel·lació al ple del Parlament, Aragonès va atribuir la decisió de mantenir el control financer a una “decisió política i ideològica” i ho va considerar un “abús del poder polí-

La frase

“Se’ns ha dit que si no hi hagués govern independentista no hi hauria aquest control de les finances”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN

tic amb objectius ideològics”. “No suporten que els independentistes guanyem les eleccions”, hi va afegir. Aragonès va qualificar de “paradoxal” que el govern espanyol doni lliçons quan incompleixen “sistemàticament” els objectius de dèficit que ells mateixos marquen. “Se’ns

El vicepresident, Pere Aragonès, intervé arran d’una pregunta d’ERC des del faristol de l’hemicicle de la cambra catalana durant la celebració ahir d’una nova sessió plenària ■ ACN

ha dit que si no hi hagués govern independentista no hi hauria aquest control. Malgrat que som els que complim i complim els seus objectius injustos i ells són uns incomplidors sistemàtics”, va queixar-se. Aquesta “supervisió discriminatòria” vulnera, segons Aragonès, l’autonomia de Catalunya.

D’altra banda, ahir en el ple es van llegir les cartes de comiat dels exdiputats Jordi Sánchez, Jordi Turull i Josep Rull, en què destaquen “l’honor” i la “gratitud” d’haver ocupat l’escó, a més del “desig” pel dret a l’autodeterminació i la independència de Catalunya. A més, Sánchez va llançar retrets al president del Parlament, Roger Torrent, i al grup de la CUP pels plens d’investidura fallits, tant el de Puigdemont com el de Turull. Les forces sobiranistes i el PSC van aplaudir les cartes i el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va mantenir una trobada amb Blanca Bragulat, parella de Turull, a petició d’ella. ■

THIS IS
YOUR
SUMMER!

www.waterworld.es

www.aquadiver.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

Pau Ricomà Candidat a l'alcaldia de Tarragona per ERC

“El canvi que vol la gent a Tarragona és possible”

SORPRESA · “És curiós que, després de la campanya que hem fet, encara hi hagi gent que se sorprengui perquè no pactem amb Ballesteros” **SUMA** · “Les negociacions avancen i jo crec que la voluntat de canvi a Tarragona està per damunt dels matisos de cada partit” **OPCIÓ** · “Si el PSC, el PP i Cs sumessin, ara no estaríem parlant, ja tindrien el govern fet”

Virtudes Pérez
TARRAGONA

Les victòries d'ERC en nombre de vots a Barcelona i Lleida es van imposar la nit de diumenge a l'empat de republicans i socialistes (7 regidors) a Tarragona. Quatre dies més tard, quan l'alcaldia republicana ja no està tan clara a Barcelona, el candidat d'Esquerra a Tarragona, Pau Ricomà, dona el canvi per fet.

Tot i doblar els resultats del 2015 i guanyar 6.909 vots, s'ha quedat a 464 vots del PSC. Se sent legitimat per ocupar l'alcaldia de Tarragona?

Absolutament. Aquestes eleccions anaven de canvi profund, com molts partits han reiterat durant la campanya, o de continuïtat. I sens dubte ha guanyat el canvi.

Han sorprès aquests resultats en una ciutat com Tarragona, una plaça difícil per a les tesis sobiranistes?

Esquerra, als barris, ha anat fent un creixement continuat i permanent. Jo penso que no és casual, que no és fruit d'un moment. Tot canvia i també està canviant la posició dels ciutadans.

Quina part és mèrit de la campanya i del treball a l'Ajuntament, i quina de l'onada republicana que s'està imposant a Catalunya?

És difícil dir-ho. Nosaltres hem treballat molt a l'Ajuntament. Hem fet una oposició molt responsable i molt dura i hem fet també molt de carrer, adreçant-nos a tota la ciutadania, amb tota la seva diversitat, que a Tarragona és molta. I també és evident que el paper d'Esquerra en aquests moments està molt ben valorat i que el testimoni d'algunes persones, dels presos i d'una manera molt especial d'Oriol Junqueras, la societat l'ha valorat molt.

Pau Ricomà, candidat d'ERC a l'alcaldia de Tarragona ■

Vol dir que són uns resultats que s'han d'interpretar des d'una doble perspectiva, de ciutat, però també de país?

Exacte, però jo fins i tot hi afegiria una triple perspectiva, que és el cansament dels ciutadans respecte al govern de Ballesteros. La gent vol un canvi i així ho ha expressat. Ballesteros va fer uns Jocs del Mediterrani que van ser un fracàs per molt que va voler dissimular-ho; ha fet projectes molt desconnectats de la ciutadania, la ciutat està bruta, no és segura... La gent té consciència que aquests problemes són reals i vol un canvi.

Vostè ja ha dit que vol formar un govern amb Junts, la CUP i En Comú Podem. Com van les negociacions?

Jo, en aquest sentit, el que li puc

dir és que progressen adequadament. Cadascú té un ritme i té una manera de fer. Hi ha qui és més de l'exposició pública i qui és més de la discreció. Nosaltres respectem els *tempos* i les maneres de fer de cada partit, però evidentment estan avançant. Jo soc optimista.

El que sí que està descartat és el pacte amb el PSC, suposo?

Absolutament. I el que em sembla molt curiós és que després de dir durant tota la campanya que volem fer un canvi perquè Tarragona el necessita, ara hi hagi molta gent que se sorprengui perquè sumant com podem sumar no ho fem. Home no, no ens presentàvem només per voler governar. Volem governar amb un objectiu molt concret, que és canviar Tarragona, i ara

mateix Ballesteros sembla que és un pal a la rodes per poder canviar la ciutat.

Dels tres partits, la CUP, Junts o els comuns, qui és més difícil de convèncer?

Jo, pel poc que hem parlat, crec que tots tenen els seus objectius molt legítims, però no són incompatibles. Crec que la voluntat de canvi està per damunt dels matisos que cadascú pugui introduir. Cedint tots arribarem a una entesa.

Confieu, doncs, que la voluntat de canvi s'imposarà als interessos de cada partit?

Jo crec que sí. Perquè al carrer hi ha una veritable voluntat de canvi. La gent t'ho diu pel carrer. La gent vol canvi i veu que és possible.

Capgirar la ciutat

En cas que fos alcalde, Pau Ricomà, que ja acumula anys d'experiència a l'oposició a l'Ajuntament de Tarragona, es planteja com a repte principal, “capgirar la ciutat, posar-la en mans dels ciutadans”. Uns pressupostos participatius i una reforma a l'administració local serien alguns dels eixos d'actuació. ■ ARXIU

Qui serà més difícil de convèncer són els comuns? La candidata, Carla Aguilar, va dir molt clarament durant la campanya que, més que parlar de 155 o sobiranisme, preferia parlar de polítiques socials. No dificultarà això un pacte amb JxCat?

Pel que fa a nosaltres, en absolut. Tots entenem que les municipals són per tractar problemes de la ciutat i, a més, en la diagnosi coincidim els quatre partits i en les solucions també hi ha una àmplia coincidència.

És a dir, a l'hora de posar al da-

El testimoni dels presos, i en especial d'Oriol Junqueras, la societat l'ha valorat molt

vant la ciutat abans que qualsevol ideologia?

Sí, però és que joestic segur que tots compartim una idea de fons, que és el republicanisme, el dret a l'autodeterminació, la llibertat dels presos polítics. A partir d'aquí, qui sigui partidari d'una línia negociada, de fer una declaració unilateral... tots hi caben, són els nostres.

Durant la campanya va criticar el viratge cap a la dreta de Ballesteros. Creu que el pacte amb els populars li ha passat factura?

És obvi, el pacte amb el Partit Popular demostra que tenim un alcalde que va cap allà on bufa el vent, només per conservar la cadira. Estem convençuts que si amb el PP i Ciutadans sumessin ja no parlariem de res perquè el govern ja estaria fet. Seguríssim. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ELECCIONS

La CUP reflexionarà pels resultats metropolitans

Redacció
BARCELONA

La CUP qualifica de "bons" els resultats obtinguts el 26-M amb l'excepció de la corona metropolitana i

destaca les "grans victòries, com les de Girona i Tarragona". Eulàlia Reguant, membre del secretariat nacional de la CUP, va valorar ahir els resultats i va indicar que cal

"una reflexió per poder aprendre tant d'encerts com d'errors, i per entendre què ha pogut provocar la caiguda de vots". La CUP atribueix la davallada metropolitana a una

"recentralització del poder" que, segons Reguant, és "contraproductiu per al municipalisme de la CUP" i per moviments que defensen tesis rupturistes.

La formació va tenir 177.330 sufragis, va obtenir representació a 167 municipis dels Països Catalans de les 208 candidatures que es van presentar i en 14 ajuntaments tenen majoria absoluta. ■

L'actual alcalde en funcions de Lleida passarà a ser cap de l'oposició el proper 15 de juny ■ ACN

Fèlix Larrosa: "L'herència del PSC a Lleida era complicada"

■ L'alcalden en funcions atribueix al desgast de 40 anys de socialisme i al llegat de Ros la pèrdua de la Paeria

Redacció
LLEIDA

L'alcalden en funcions de Lleida i candidat del PSC, Fèlix Larrosa, atribueix al fet de tenir una "herència complicada" del mandat d'Àngel Ros i també dels 40 anys dels socialistes a l'Ajuntament un dels motius principals d'haver perdut les eleccions diumenge. ERC ha avançat els socialistes a la capital del Segrià i ha deixat Larrosa a l'oposició. Dimecres es va reunir l'executiva del partit i una de les conclusions a què es va arribar és que el fet de mantenir la posició de l'alcaldia semblava que "era sinònim de tenir la garantia de guanyar-les", però no ha estat així. Malgrat tot, els socialistes consideren que han estat capaços de parar el "tsunami republicà" i assenyalen que han fet possible capgirar una tendència negativa que s'arrossegava des del 2015 amb l'increment de prop de 1.000 vots.

Sobre els motius que poden haver produït aquesta derrota, Larrosa va esmentar qüestions com la dels carrers franquistes, que Ros no va voler retirar i que ell va deci-

dir entomar al cap de 15 dies de ser alcalde. Una polèmica que es va "deixar podrir de manera eterna, i això genera malestar". Larrosa va remarcar que la situació de què partien no era plàcida, amb molts elements que s'han barrejat amb les municipals, en el marc de la política nacional, però també dels 40 anys de socialistes a la Paeria. "I també per decisions i situacions dels darrers quatre anys", va admetre, fent referència clara al darrer mandat d'Àngel Ros, que va plegar l'estiu passat per fer d'ambaixador de l'Estat espanyol a Andorra. Segons Larrosa, en nou mesos van ser incapaces de diferenciar el govern municipal sorgit després de l'agost del que va sortir el 2015. Larrosa també va dir que durant el mandat s'han afirmat "coses que no són reals", com ara que s'havia modificat el reglament d'ús del català a la Paeria.

Per tant, Larrosa va assegurar que exercirà el càrrec de manera lleial i contundent i que no posaran cap entrebanc perquè Miquel Pueyo pugui ser investit paer en cap en segona volta el proper 15 de juny. ■

PRIMERA FIRA DEL PRODUCTE DE
PROXIMITAT
i km.0

TORDERA 1 DE JUNY

DE 10h A 21h PELS CARRERS DEL CENTRE HISTÒRIC
I LA PLAÇA DE L'ESGLÉSIA

EXPOSICIÓ I VENDA DE PRODUCTE DE PROXIMITAT I KM.0, FRESC, ELABORAT...	TALLERS RELACIONATS AMB EL MÓN DE LA PAGESIA I L'AGROALIMENTACIÓ
ARTESANIA DE PROXIMITAT	TAST GUIAT DE PRODUCTES
ZONA DE DEGUSTACIÓ	ACTUACIONS INFANTILS
	ZONA LÚDICA

Organitza: Tordera
Collabora: Tordera Centre
Amb el suport de: BENVINGUTS A PAGES

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

No espremis tant la taronja...

El repartiment de poders, si és amb el PSOE, no agrada a Madrid. L'ABC acusa el partit de Rivera d' "estratègia erràtica". La Razón posa el dit a la nafra: "930.000 vots menys a Catalunya en 18 mesos", i diu també en editorial: "Rivera no té cap discurs polític." Libertaddigital avisa: "La desbordada (i suïcida) intransigència de Ciudadanos." És clar que el mateix mitjà afirma que Vox és un partit de "centredreta". Okdiario, el digital d'Eduardo Inda, exigeix: "Ciudadanos i Vox no poden permetre que l'esquerra torni al poder." Josep Ramoneda, a El País, diagnòstica: "No saben on són." I, per acabar, Raúl del Pozo, a El Mundo, escriu: "Rivera, el dit del diable."

Recuperem als despatxos allò que els votants ens han pres a les urnes

Javi Salado, a La Tribuna de Toledo, veu així el destí del vot. Tot per obra i gràcia d'alguns polítics i d'alguns opinadors. A Huelva Información, Pilar Cernuda afirma: "A ningú que defensi la llei i la Constitució li agrada que Colau continuï." I això que no és independentista. El Mundo ens aclareix la raó: "Colau creu que Catalunya ha d'erigir-se en subjecte de sobirania, fet que obriria la porta a la ruptura del marc constitucional i de la integritat territorial de la nació espanyola."

Imatges obertes a totes les interpretacions

Rafael Torres afirma: "La ciutadania catalana partidària de la independència va fer-se xusma, horda en ocasions, [...] i l'Estat, en la seva defensa i en defensa de la integritat territorial, en quelcom així com una potència estrangera."

Un altre cop fent por amb les empreses

Arran de l'accés de l'independentisme a la cambra, Pedro de Silva escriu: "Confiam que no acabi perdent la Seat, o una part de la seva producció, després d'haver-la fet fora de la Cambra de Comerç, gran victòria de l'independentisme."

Diagnòstic exacte dels problemes polítics

Javier Llopis opina: "Ens agraden els païos de l'«orden y mando» i del cop de puny damunt la taula, i no dubtem a qualificar de feble qualsevol líder polític disposat a canviar de plantejaments en favor del consens."

Ara ja sabem on és la ultradreta

El tret de sortida el va fer Pedro Sánchez, en excloure l'independentisme de la mesa del Congrés. I ara, a Esdiario.com llegim: "L'independentisme català és supremacista en el seu conjunt, com Sánchez reconeixia abans de necessitar-lo, i aquesta és una de les condicions inherents al feixisme." I, a més, "són els primers de presentar-se com a antifeixistes".

La premsa del 155 i l'altra

L'informe de les Nacions Unides que exigeix la llibertat dels presos polítics i que el govern d'Espanya menysprea, ha estat ignorat per la premsa, la mateixa que va llançar coets quan va interpretar que Estrasburg els donava la raó. Gara n'és una excepció.

CONTRACTACIÓ d'OBRA
Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per a l'adjudicació del contracte referent a "PROJECTE DE CANVI DE VÀLVULA DE SECCIONAMENT I CALDERERIA A TERCIÀRIA BOSCOS"

EXP. 107/2019

Pressupost (abans d'IVA):	114.984,25€
Termini d'execució:	4 mesos
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	segons plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari
Data límit de presentació d'ofertes:	25-juny-2019, a les 13.00, a les oficines del CAT
Documentació a presentar:	l'exigida als plecs
Obertura de pliques:	5-juliol-2019, a les 10.15, a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11 km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).
 Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent Constantí, 31 de maig de 2019

CONTRACTACIÓ de SERVEI
Presentació d'ofertes

El Consorci d'Aigües de Tarragona fa pública la convocatòria per a la presentació d'ofertes per a l'adjudicació del contracte referent a "Remodelació dosificació hipoclorit EB-1, ETAP"

EXP. 112/2019

Pressupost (abans d'IVA):	35.000,00 €
Termini d'execució:	3 mesos
Procediment d'adjudicació:	obert
Forma d'adjudicació:	segons plecs
Fiança definitiva:	5% de l'oferta econòmica de l'adjudicatari
Data límit de presentació d'ofertes:	25-juny-2019, a les 13.00, a les oficines del CAT
Documentació a presentar:	l'exigida als plecs
Obertura de pliques:	5-juliol-2019, a les 10.45, a les oficines del CAT

La documentació referent al concurs es pot consultar a la pàgina web www.ccaait.cat
Consorci d'Aigües de Tarragona. Oficina de Contractació (Autovia T-11 km 14, 43006 TARRAGONA. Tel. 977636207).
 Josep Xavier Pujol Mestre ■ Director gerent Constantí, 31 de maig de 2019